

Kevään riemua Porin tyttölyseon kantaatissa

Anna Purasen teksti etenee kouluvuoden mukaan syksystä kevääseen.

KONSERTTI

Ethän minua unhoita. Porin tyttölyseo 140 vuotta. Konsertti 20.5. Satakunnan Museossa

Tyttökuoro Sävelsirkut, Singus ja Porin Naislaulajat, joht. Minna Liettyä-Tyni. Säestykset Kai Ojansuu, kitara. Helvi Walli, juonto ja tekstit.

• Tyttökuoro Sävelsirkut aloitti heleästi *Meren kaupunki* -laulun ensimmäisen säkeistön. Se on yksi osa **Ahti Sonnisen** säveltämästä Porin kaupungin 400-vuotisjuhlakantaatista *Satakunnan sydän* (sanat **Kauko Heikkilä**).

Kuorojen johtaja **Minna Liettyä-Tyni** oli suunnitellut konsertin ohjelman. Konsertin muu ohjelma on sävelletty 1930–1940-luvuilla, mikä toimi mainiona dialogina konsertin päänumeron Porin tyttölyseon 50-vuotisjuhlakantaatin *Koulutiellä* kanssa (ensiesitys vuonna 1930).

Kuorolaulujen klassikoista kuultiin *Suomalainen rukous* Porin Naislaulajien esittämänä. Pienen aristelun jälkeen laulu sai ilmaa siipiensä alle. Sävel-

sirkkujen entisistä jäsenistä muodostettu Singus esitti kansanlaulun *On suuri sun rantas autius* sydäntä koskettavasti.

PORIN NAISLAULAJIEN lippulaulussa **Ahti Sonnisen** säveltämässä *Viiri korkealle* oli laulusirkkojen voimaa. Laulun sanat ovat Porin tyttölyseon opettajan **Kaarina Alavan**.

Korona on siirtänyt Porin tyttölyseon 140-vuotisjuhliaksi kaksi vuotta, ja myös kuorojen merkkiuosikonsertteja eteenpäin. Yhteistyökumppaneista osa on jäänyt matkan varrella pois.

Päänumerosta, Porin tyttölyseon 50-vuotisjuhlakantaatista, **Erkki Melartinin** säveltämä *Koulutiellä* (teksti tyttölyseon rehtori **Anna Purasen**) kuultiin sen verran riisuttu versio, että orkesteria ei ollut. Osat esitettiin säestyksettömänä kuorolauluna. Sooloissa ja runoissa **Kai Ojansuu** säesti kitaralla.

Anna Purasen teksti etenee kouluvuoden mukaan syksystä kevääseen. Konsertin juontaja **Helvi Walli** aloitti kantaatin *Syksy-runolla*: Missä syksyn laulu, päättyy suven satu.

Sävelsirkut lauloivat kuorosissa tarkasti ja puhtaasti ja kiinniotot täsmällisesti esimerkiksi **Jaana Vainion Pihlajan laulu** -soolon jälkeen: Eipä tieto

tieltä työnnä, oppi ei ojaan syseä.

Jaana Vainion ja **Hanna-Kaisa Kedon Satusaareen**-duetossa äänet täydensivät toisiaan Kai Ojansuun säestyksen viehättävästi pohjustamana.

SÄVELSIRKUT selvisi komeasti moni- ja yksiaänisistä kuoro-osuuksista ilman orkesterisäestystä. Vuonna 1970 omana kouluaikanani Porin tyttölyseon 90-vuotisjuhlissa, Porin tyttölyseon orkesterissa, ja vuoden 1980 äänilevytaltioinnissa mukana soittaneena, tuntuu oudolta ajatus, ettei pientä salonkiorkesteria, jouset ja piano saada aikaiseksi, vaikka paikkakunnalla on ammattiin kouluttava musiikkioppilaitos.

Opetussuunnitelmien mukaan orkesteri on melko vaikea pitää toiminnassa, kun kuvataide ja musiikki ovat valinnaisia, parilla kurssilla, taitaa olla jo yläkoulusta alkaen. Kehitys kehittyy.

Jos iskelmissä, Metrotyttöjen kappaleissa ja muussakin ohjelmassa, sopraanojen korkeat sävelet tekivät välillä tiukkaa, niin laulajien äänenkäyttö vapautui täydesti *Ethän minua unhoita* -sävelmän kertauksessa ylimääräisenä.

KAUJA HUIDA